

FORETRÆDE

Marts 2025

Anmodning om foretræde

I forbindelse med behandling af lovforslag om voldsudsatte ægtefællesammenførte kvinder (se vedhæftede høringssvar), ønsker Institut for Menneskerettigheder sammen med Anita Johnson, direktør i [RED Center mod æresrelaterede konflikter](#) og forperson for [Kommissionen for den glemte kvindekamp](#) samt Kefa Abu Ras fra [Søstre mod vold og kontrol](#) at foretræde for Udlændinge- og Integrationsudvalget.

Lovforslaget forventes fremsat i april 2025.

Vi ønsker at foretræde efter fremsættelse og inden 1. behandling af lovforslaget.

Formålet med foretrædet er at præsentere vores løsning til, hvordan voldsudsatte kvinder, som har et opholdsgrundlag afledt af deres partner, bedst muligt beskyttes og ikke fastholdes i volden.

Nedenfor har vi kort opsummeret problemstillingen, som vi ved foretræde ønsker at uddybe.

Kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber

Udenlandske kvinder fastholdes i voldelige ægteskaber, fordi der stilles høje krav til, hvordan kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold. Udlændingemyndighederne bør i videre udstrækning lytte til kvindens forklaring om vold og lægge den til grund, medmindre forklaringen er utroværdig.

Udlændingelovens § 19, stk. 7, har til formål at beskytte voldsudsatte kvinder, der forlader en voldelig partner. Bestemmelsen skal sikre, at kvinder ikke fastholdes i voldelige forhold. Erfaringen er imidlertid, at bestemmelsen i praksis langt fra altid beskytter kvinderne, fordi den stiller for høje krav til, hvordan volden godtgøres.

Udlændinge- og Integrationsministeriet har i januar 2025 sendt et lovudkast i høring, som skal ændre praksis i sager om ægtefællesammenførte kvinder, der har været udsat for partnervold. Lovforslaget forventes fremsat i april.

Ministeriet lægger op til, at udgangspunktet fremover skal være, at der er en formodning for, at kvinden har forladt forholdet, **fordi** hun har været udsat for vold (kravet om årsagssammenhæng). Før har kvinden skullet bevise dette. Ministeriet foreslår imidlertid ikke at ændre på praksis om, **hvordan** kvinden skal godtgøre, at hun har været udsat for vold (kravet om godtgørelse af volden).

Instituttet ser positivt på justeringen, men vurderer, at praksis for, **hvordan** kvinden skal godtgøre volden, kan risikere at fastholde kvinder i voldelige forhold, fordi det kan være en vanskelig og urimelig bevisbyrde at løfte.

Derfor foreslår instituttet følgende ændringsforslag, som vil beskytte kvinderne langt bedre end i dag. Ændringsforslaget vil ikke skulle indsættes i udlændingeloven, men alene tilføjes i lovens bemærkninger.

- Ved vurderingen af kravet om godtgørelse af volden vil der fremadrettet skulle gælde en formodning for, at kvindens forklaring om vold lægges til grund, medmindre forklaringen fremstår utroværdig.

Hvorfor er det svært at godtgøre volden

En kvinde, der som et led i voldsudøvelsen lever isoleret eller egentlig indespærret, vil vanskeligt kunne fremskaffe dokumentation for fysisk vold i form af skadestuerapport, lægeerklæring, politianmeldelse eller lignende. Og er hun udsat for psykisk vold, er der tale om en voldsform, der ofte er svær at bevise.

I andre sagstyper, fx voldtægtssager, hvor parterne kender hinanden, vil det ofte kun være parternes forklaring, der indgår. I de sager afvises offerets forklaring ikke per

definition, når der ikke kan fremlægges skriftlig dokumentation i form af skadestuerapport el.lign. I sager om seksuel chikane på arbejdspladsen vil den chikaneredes udlægning/oplevelse også kunne udgøre et afgørende bevis. Kvindens forklaring kan i sig selv være tilstrækkelig i de sager, fordi der sjældent er andre beviser.

Praksis i Norge

I Norge lægges kvindens forklaring om vold i hjemmet til grund, medmindre der er klare grunde til at antage, at forklaringen er utroværdig. I Norge gælder det, at en udlænding kan søge og opnå opholdstilladelse på et selvstændigt grundlag, hvis ægteskabet eller samlivet ophører, og der er grund til at antage, at kvinden har været udsat for vold.

Efter den norske model lægges kvindens fremstilling til grund, hvis hun giver en troværdig forklaring. Der henvises til, at mange af de kvinder, som søger om ophold efter 'mishandlingsbestemmelsen', hverken har opsøgt krisecentre eller anmeldt forholdet til politiet, og at dette ikke er særegent for udenlandske kvinder, men et velkendt fænomen fra generelle undersøgelser om vold i nære relationer.

Hvem er kvinderne?

Nogle ofre for partnervold befinder sig i en særligt udsat position. Det gælder kvinder, hvis tilladelse til at opholde sig i Danmark er betinget af ægteskab eller samliv. De kan på grund af risikoen for at miste deres opholdstilladelse have vanskeligt ved at se et alternativ til volden. Kvinderne kan i mange tilfælde ikke 'bare' rejse hjem som fraskilte, hvis de kommer fra et miljø, der udøver æresrelateret, negativ social kontrol.

[Kommissionen for den glemte kvindekamp](#) bakker op om instituttets anbefaling. Det fremgår af kommissionens anbefaling nr. 9 'Kvinder i voldelige forhold'. Se side 35-38 i ['Anbefalinger fra Kommissionen for den glemte kvindekamp'](#), januar 2025

Se i øvrigt [Institut for Menneskerettigheders rapport](#) om udenlandske kvinder fastholdt i voldelige ægteskaber.